

INSPIRATION

Thomas fik et lille job: Jeg har fået en chance, og den vil jeg gerne give videre

Efter to overfald gik Thomas ned med PTSD. Men han fik en ny chance. Med to timers arbejde om dagen er han langsomt trådt ind på arbejdsmarkedet og i fællesskabet. Den slags små job skal være med til at knække ledigheden i Ishøj Kommune.

Af

[Carsten Terp](#)

Udgivet:

24 timer siden

"Jeg er beviset på, at det kan godt lade sig gøre at rejse sig, selv om man har ligget i fosterstilling," siger 52-årige Thomas. [Foto: Code of Care]

"Jeg havde sgu et par løse ledninger i hovedet," siger Thomas.

Der er noget malplaceret ved den hærdebrede mand med tatoveringer i ansigtet og på armene, som står omgivet af store lærreder af Asger Jorn. Det er som en isbjørn på savannen. Eller en giraf midt på indlandsisen.

Og så alligevel. For det er det uperfekte, der gør billedet perfekt. Uden Thomas ville ingen af os have været i det stilrene, hvide lokale på kunstmuseet Arken.

"I 2008 og '09 blev jeg overfaldet to gange og brød sammen. Jeg fik PTSD," fortæller Thomas:

"Min kone fik mig op til kommunen, som fandt et job til mig på Ishøj Havn. To timer om dagen. Og nu har jeg kontor på første sal, og sammen med havnefogeden Frank har jeg ansvaret for 550 både. Jeg er blevet vicevært på vandet."

Små job til dem, der har det svært

For museets ordinære gæster er det udstillingen Butterfly, der trækker. Eller måske Refik Anadol's spektakulære digitale kunstværker. For os er det en Thomas på 52. Og andre som ham.

Vi er Code of Care, Ishøj. En flok erhvervsledere, som har sat os for at skabe små job for mennesker, som har svært ved at få fødderne ind på arbejdsmarkedet. Og stå fast.

Klik her for at læse artiklen: Sådan skaber en kreds af erhvervsfolk små job til folk på kanten af arbejdsmarkedet

Når jeg skriver "vi", er det, fordi jeg har ladet mig indrullere i organisationen for at følge dens arbejde på tættest hold. Aftalen er, at jeg er til stede som journalist, men altså helt inde i kernen af arbejdet. For at forstå, hvad der skal til for at lukke vores arbejdsmarked op for mennesker, der har det svært. Og for at forstå, hvorfor det ikke altid er så let.

Og i dag er vi altså på Arken.

Ishøj i bund på beskæftigelsesområdet

Det er der en grund til. I januar 2022 fik Ishøj Kommune sit eget jobcenter.

“Så skete det endelig: Ishøj er nu igen herre i eget hus,” sagde borgmester Merete Amdisen ved indvielsen den 7. januar. Indtil da havde beskæftigelsesindsatsen været varetaget af Vallensbæk Kommune.

Et halvt år efter indgik kommunen en aftale med Code of Care om at få ledige på kanten af arbejdsmarkedet i job.

Og i 2023 gik arbejdet i gang.

“I januar lå vi bunden på beskæftigelsesområdet. Vi var nummer 98 ud af 98 kommuner. Det er vi ikke længere,” siger Jørgen Dan Pedersen, chef for beskæftigelse og erhverv i Ishøj. Og tilføjer med et nærmest usynligt smil:

“Nu er vi nummer 97.”

Virksomheder, der gør noget ekstra

Smilet indikerer, at det på ingen måde er tilfredsstillende at være nummer 97. Og det er her, Code of Care kommer ind i billedet.

Ishøj har rigtig mange ledige uden uddannelse. En tredjedel har grundskolen som højeste uddannelsesniveau, fortæller Jørgen Dan Pedersen. Og sideløbende døjer mange af de ledige med psykiske og fysiske udfordringer.

“Så hvis der er en virksomhed, som ringer og beder jobcentret skaffe tre smede, må vi sige nej. Vi har ikke tre smede,” siger Jørgen Dan Pedersen og fortsætter:

“Så hvis vi skal gøre noget for at nedbringe vores ledighed, er vi nødt til at satse på virksomheder, som er indstillet på at gøre noget ekstra – og

ansætte folk på nedsat tid. Der skal simpelthen et længere tilløb til,” siger han.

Virksomhederne ejer og driver fællesskabet

Jørgen Dan Pedersen er glad for den politiske opbakning til, at det nystiftede jobcenter skulle samarbejde med Code of Care.

Han kendte til organisationen fra tidligere og har sparret med jyske kommuner, som arbejder sammen med Code of Care. Det har overbevist ham om, at der er særlig værdi i, at indsatsen udspringer fra erhvervslivet.

“Det betyder noget, at initiativet kommer fra erhvervslivet og ikke fra jobcentret. Jeg kunne godt invitere virksomhedsledere til et møde. Men så vil de tænke, at nu er det igen kommunen, som de skal hjælpe. Det her er deres fællesskab, som de ejer og driver i samarbejde med kommunen,” siger han.

Socialt ansvar kan blive for kompliceret

Stina Adamsen er en af de virksomhedsledere, der har fundet vej til Arken. Sammen med sin mand, David, driver hun campingpladsen Tangloppen, som i årevis har ansat mennesker, der slås med forskellige problemer som misbrug, psykisk sårbarhed eller andet. Lige nu har campingpladsen blandt andet to ukrainske flygtninge blandt medarbejderne.

“Vi har taget socialt ansvar i mange år, og vi kan jo se, at det gør en kæmpe forskel for de mennesker, der arbejder for os,” siger Stina Adamsen.

For hende var dagens store åbenbaring, at hun kan ansætte mennesker i små job få timer om ugen uden at skulle ud i en regulær ansættelse.

“Det var en øjenåbner for mig,” siger Stina Adamsen:

“Jeg troede ikke, man kunne have nogen, der kunne arbejde to timer om dagen – medmindre det var et flexjob. Og der tror jeg, mange siger, det er for kompliceret. For det kræver rigtig meget af virksomheden.”

Rigide ordninger og forventninger om ansættelser på minimum 20 timer om ugen er grunden til, at mange arbejdsgivere ikke kaster sig ud i at ansætte mennesker på kanten af arbejdsmarkedet, mener hun.

“Men hvis vi kan lave simple og fleksible ansættelser på nogle få timer et par gange om ugen, tror jeg, der er flere, som vil tage nogen ind,” siger Stina Adamsen og tilføjer:

“Jeg er klar.”

Der skal så lidt til

Også Henrik Dybdahl melder sig klar.

Han ejer den grafiske virksomhed The Dybdahl Co, som producerer og sælger plakater til hele verden.

Efter mødet i taskforcen er han gået i gang med at gennemgå sin produktion for at finde opgaver, der egner sig til små ansættelser.

“Det var superinteressant at høre, hvor lidt der skal til for at gøre en forskel i menneskers liv. At man ved at ansætte en medarbejder to timer om ugen kan ændre personens forståelse af arbejdsmarkedet og deres egen rolle i samfundet,” siger Henrik Dybdahl.

Han mener ikke, det er svært at finde faste opgaver, der kan løses på et par timer hver uge.

“Jeg er i fuld gang med at finde ud af, hvordan jeg skal skære kagen – om jeg kan have en eller flere småansættelser. Når det gør så stor en

forskel, så kan jeg ikke se, hvorfor vi ikke skulle gøre det,” siger Henrik Dybdahl.

Jobcentret virker progressivt

Henrik Dybdahl fremhæver, at mødet med jobcentret også var en positiv oplevelse.

“Man læser så meget negativt om jobcentret. Men det var fedt at se, at jobcentret virker progressivt. Det virker til, at de gerne vil noget og ikke bare være en sump, som folk dumper ned i og bliver hængende,” siger han.

Og begejstringen er gengældt.

På mødet har en virksomhedsleder påpeget, at det er besværligt at skulle ansætte folk i små stillinger gennem HR-afdelingen. Kan man ikke skyde genvej ved, at kommunen overtager noget af opgaven?

En anden har foreslået, at kommunen opretter et team af ledige, som kan rykke ud, når en virksomhed har brug for arbejdskraft til en konkret opgave.

Jørgen Dan Pedersen tager imod forslagene med kyshånd.

“Det er fedt for os at høre, hvor der er barrierer, og hvor vi er for usmidige. Det får os til at gå hjem og tænke over, om vi kan fjerne noget af den byrde for virksomhederne og gøre det smartere, nemmere og mere tilgængeligt,” siger han og tilføjer:

“Jeg bliver klogere, hver gang jeg er sammen med en virksomhedsleder – ligesom jeg bliver klogere, hver gang jeg er sammen med vores ledige.”

Man kan godt rejse sig

“Jeg har ikke haft en sygedag i fem år,” siger Thomas, viceværten på vandet.

Hans diagnose forsvinder aldrig. Det er han godt klar over. Men rummeligheden på Ishøj Havn gør, at han kan holde ud at være på arbejde, også når han har det svært.

“Det er en kæmpe forandring. Det har betydet så meget for mig at få en chance og opleve, at jeg betyder noget,” siger Thomas.

Nu er han selv så småt begyndt at tage ansvar for andre, der har svært ved at navigere i livet.

“Jeg vil gerne hjælpe andre med at komme frem. Jeg har selv fået en chance, og den vil jeg gerne give videre,” siger Thomas.

Han kigger på virksomhedslederne:

“Jeg havde aldrig drømt om, at jeg skulle sidde sammen med så privilegerede mennesker som jer og snakke om at hjælpe mennesker. Det er jeg så glad for,” siger han. Og tilføjer:

“Fortsæt med det store arbejde, I gør. For jeg er beviset på, at det kan godt lade sig gøre at rejse sig, selv om man har ligget i fosterstilling.”

Emner:[Arbejdsmarked](#), [Beskæftigelse](#), [CSR](#), [Erhverv](#), [Kommuner](#), [Socialt ansvar](#), [Virksomheder](#)